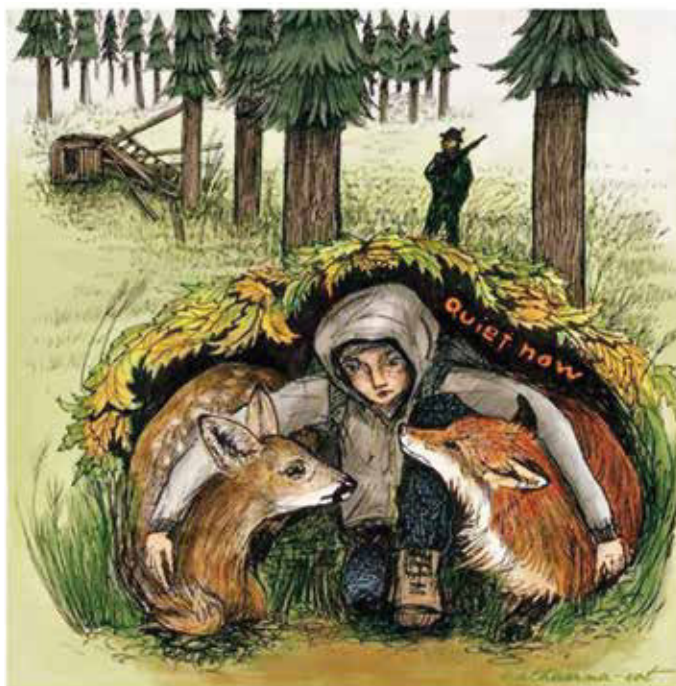

Wild als erfgenaam

Met in het wild levende dieren als erfgenaam kan actie voeren tegen de plezierjacht heel goed, ook wanneer je er zelf niet bij bent. Er zijn tal van fiscaal vriendelijke mogelijkheden.

Jagers gaan graag hun gang zonder pottenkijkers. In rustgebieden, in afgelegen natuurgebieden en liefst op momenten dat niet-jagers slapen. Veel van het grote onrecht dat zich afspeelt in de natuur speelt zich daarom buiten ons gezichtsveld af.

Elk jaar worden ruim twee miljoen dieren door jagers naar de eeuwige jachtvelden geholpen. En een vermoedelijk nog groter aantal 'aangeschoten' zodat ze gewond creperen in de natuur.

Stichting De Faunabescherming zet zich al 40 jaar (voorheen onder de naam Stichting Kritisch Faunabeheer) in voor een vrij leven voor in het wild levende dieren. Van vogelvrij naar kogelvrij, van wettelijke bescherming naar werkelijke bescherming.

Met succes, we zorgden via acties dat de drijfjacht op wilde zwijnen verboden werd, we stelden het rapen van kievitseieren met succes aan de kaak wat leidde tot rechterlijke verboden, we vochten de jacht op vossen, ganzen, reeën, damherten, kraaien, roeken en tal van andere dieren met succes aan bij de rechter, kortom we leggen al meer dan 40 jaar de jagers het vuur aan de schenen.

Met hulp van onze donateurs, van wie er velen ook in hun testament lieten weten dat ze willen dat De Faunabescherming ook na hun afscheid doorgaat met het voeren van actie tegen de

zinloze hobbyjacht. Tegenwoordig zijn er tal van manieren om fiscaal vriendelijk te schenken, met de warme of met de koude hand.

De fiscus draagt tot 52% bij aan uw schenking wanneer u dat doet via een vaste afspraak tot periodieke schenking. U kunt De Faunabescherming in een keer een gift doen en die in 5 vaste termijnen kwijtschelden, of een afspraak maken periodiek te schenken, in beide gevallen draagt de fiscus drempelloos bij aan een forse aftrekpost.

Meer weten over de mogelijkheden? Dat kan gemakkelijk online via Schenkservice, maar we kunnen u ook telefonisch informeren.

Alvast bedankt voor uw steun!
www.schenkservice.nl/alle-goede-doelen/stichting-de-faunabescherming
www.faunabescherming.nl/donateur-worden

Opprop

2004

INEKE
VAN DEN ABEELE

2004 | Naarden | 100 Jaar KNJV

Old boys fun

In de Grote Kerk van Naarden-Vesting werd op 29 september 2004 het 100-jarig bestaan van de KNJV gevierd. Er kwamen de nodige hoogwaardigheid bekleders op af, o.a. dhr. Braks, maar liefst drie PvdA-ers en natuurlijk allerlei hotemetoten uit de jachtwereld, want zeg nou eerlijk zo'n jubileum laat je niet zomaar voorbij gaan.

De oude-jongens-krentenbrood-mentaliteit en het Old Boy's Network vierden weer hoogtij. Ook Jaap Dirkmaat van Das en Boom ontbrak niet op het feestje. Keurig in het pak en welwillend schouderklopjes uitdelend en "gut kerel ook jij hier" werd veelvuldig gezien en gehoord, de tevredenheid straalde er vanaf.

En dat kan ook niet anders als je al 100 jaar dierenleed veroorzaakt en als je al 100 jaar de natuur naar je hand zet, daar moet je toch wel

trots op zijn, zelfs de rode loper was uitgelegd. Na 100 jaar staat het genot van het schot nog steeds voorop. De Faunabescherming had samen met de PvdD een vergunning aangevraagd om te mogen demonstreren, dat mocht mits we achter de opgestelde dranghekken bleven. We hadden een met nepbloed besmeurde loper uitgelegd en de bezoekers trakteerden we symbolisch op blauwe bonen en hagel ondersteund met borden met onder andere de tekst "Blauwe bonen en hagel van KNJV brengt al 100 jaar dood en verderf met zich mee".

In het kader van hun 100-jarig bestaan heeft de KNJV het initiatief genomen om te komen tot een leerstoel faunabeheer aan de Wageningse Universiteit. Een prof voor één dag in de week, betaald door het Faunafonds, het Ministerie van Landbouw, Natuur en Visserij en giften, één keer raden waar die giften vandaan komen.

Het meest grappige citaat uit hun persbericht luidt, "de instelling van de leerstoel bouwt voort op de missie van de KNJV, waarin kennis en kunde en dienstverlening aan de maatschappij centraal staan".

Dat we dat al die jaren nooit begrepen hebben, het straalt immers van de deemoedige gezichten van de jagers af: zij zijn de enige koninklijk goedgekeurde filantropische instelling van ons land! Zij schieten niet voor hún, maar voor ons plezier jaarlijks meer dan twee miljoen dieren dood.

1996

NIKO KOFFEMAN

In 1996 besloot de Stichting Kritisch Faunabeheer de vossenjacht indringend aan de kaak te stellen. Een postercampagne leidde tot een verrassend en vermakelijk tafereel in de rechtszaal en een forse dwangsom.

Actie

1996 | Voor de rechter

VERZOEK TOT AANHOUING

VERDACHTE SCHIET ZWANGERE EN ZOGENDE MOEDERVOSSSEN. knuppelt babyvosjes dood, bejaagt vossen met lichtbakken. Jachtvergunningen herhaald door de rechter vernietigd.

Signalement: herkenbaar aan groene hoed, jas en broek. Vermomt zich regelmatig als brave huisvader.

VUURWAPENGEVAARLIJK. Meedogenloos voor vossen. Wordt gedekt door invloedrijke vrienden. Gelieve tips door te geven aan de politiek in Den Haag, de politiek in uw woonplaats of Stichting Kritisch Faunabeheer, telefoon 0317-316879. [GIRO 3522188](#)

STICHTING KRITISCH FAUNABEHEER
van vogelvrij naar kogelvrij

Bel voor de gratis nieuwsbrief 'vossen en jagers' 020-6610796

Poster Verzoek tot aanhouding

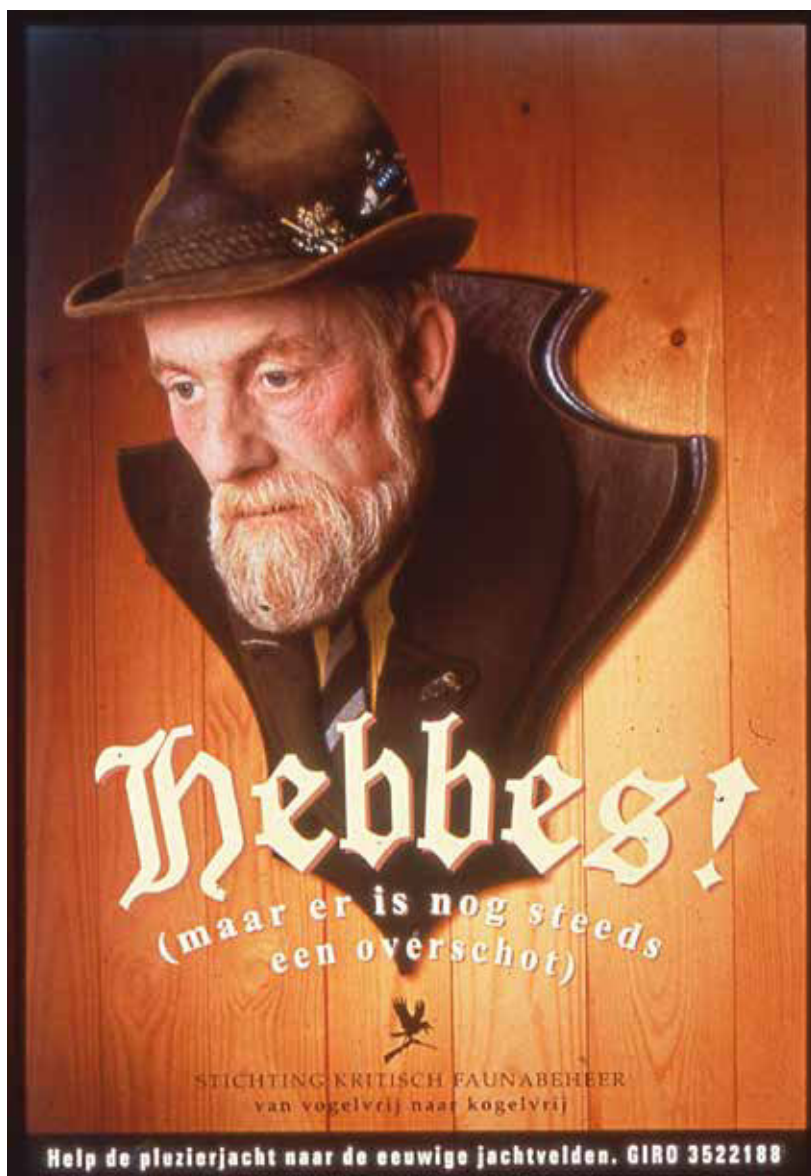
Met een postercampagne zouden we eerst via verlichteabri's in bushokjes een opsporingsverzoek doen aan het publiek, waarin gevraagd werd uit te kijken naar een verdachte die: "zwangere en zogende moedervossen schiet, babyvosjes doodknuppelt, vossen bejaagt met lichtbakken en bij herhaling z'n jachtvergunningen door de rechter vernietigd ziet. Signalement: herkenbaar aan groene hoed, broek en loden mantel, vermomd zich regelmatig als brave huisvader. VUURWAPENGEVAARLIJK, meedogenloos voor vossen. Wordt gedekt door invloedrijke vrienden. Gelieve tips door te geven aan de politiek in Den Haag, de politiek in uw woonplaats of aan Stichting Kritisch Faunabeheer.

Het plan was de poster na enkele dagen te laten vervangen door een andere poster waarop gemeld werd dat de verdachte gevonden was, maar het liep even anders. Direct nadat onze eerste posters waren verschenen, werden we aangesproken door leden van een jagersfamilie die ervan overtuigd waren dat we een oude foto van hun overleden (groot)vader hadden gebruikt voor de campagne en ook de Koninklijke Nederlandse Jagers Vereniging rook bloed. Ze eisten verwijdering van de gewraakte poster, wat dus – zonder dat de jagers dat wisten – toch al de bedoeling was. Toen de poster na enkele dagen vervangen werd door een ander exemplaar voelden de jagers zich gesterkt in hun opvatting en stapten naar de rechter. Dat pakte anders uit dan ze gedacht hadden. Tijdens de zitting, waarin de jagers een emotioneel betoog hielden over hun overleden (groot)vader en de snode campagne van Kritisch Faunabeheer, vertelden we de rechter dat we een fotomodel voor de campagne gebruikt hadden en dat elke overeenkomst met een overleden jager op een ernstig misverstand moest berusten.

Toen we van de rechter toestemming kregen het fotomodel binnen te geleiden, werd het doodstil in de rechtszaal. De klagende jager stamelde: "mmmm-maarr dat is m'n vader".

De rechter geloofde niet in reïncarnatie of wederopstanding en veroordeelde de KNJV in reconventie tot het betalen van een schadevergoeding van 400.000 gulden aan Kritisch Faunabeheer plus rectificatie in alle media waarin ze ons vals beschuldigd hadden met een dwangsom van 10.000 gulden per dag.

Omdat de KNJV probeerde de rectificaties te

Poster Hebbes (maar er is nog steeds een overschot)

frustreren en te omzeilen met onverstaanbare radioboodschappen en aanvankelijk weigerde de schadevergoeding aan Kritisch Faunabeheer over te maken, liet de stichting beslag leggen op de banksaldi van de jagersvereniging tot een bedrag van 750.000 gulden.

Dat de jagers in hoger beroep de schadevergoeding terugkregen van een rechter die vond dat de schade van 400.000 gulden niet aannemelijk gemaakt kon worden, kon niet voorkomen dat de KNJV nog lange tijd heeft geworsteld met leden die moeite hadden hun contributie over te maken, vanuit het schrikbeeld dat hun geld wel eens bij de "anti's" terecht zou kunnen komen. De vossenjacht heeft ondanks de schijnbewegingen van de jagers, brede aandacht gekregen.

2007

2007 | Kasteel Doorwerth omgetoverd in jachtslot

Jagersfeest

Op 7 juni 2007 vond er weer een jagers-
evenement plaats om en in Kasteel Doorwerth.
De Faunabescherming kon ook dit onderonsje
niet ongestoord voorbij laten gaan.
Verkleed als jagersechtpaar begaven twee
donateurs van ons zich onder de veelal in jacht-
kostuum uitgedoste bezoekers.
Op het hoogtepunt van dit jagersfeest vlogen er
twee vliegtuigjes met een passende tekst boven
het terrein.
Uiteraard waren de misprijzende opmerkingen
niet van de lucht.
Dit alles om de argeloze bezoeker te wijzen op
wat zo'n game fair werkelijk tot doel heeft.

Foto's: archief
Faunabescherming

1997 | De Hoge Veluwe | Aanzicht

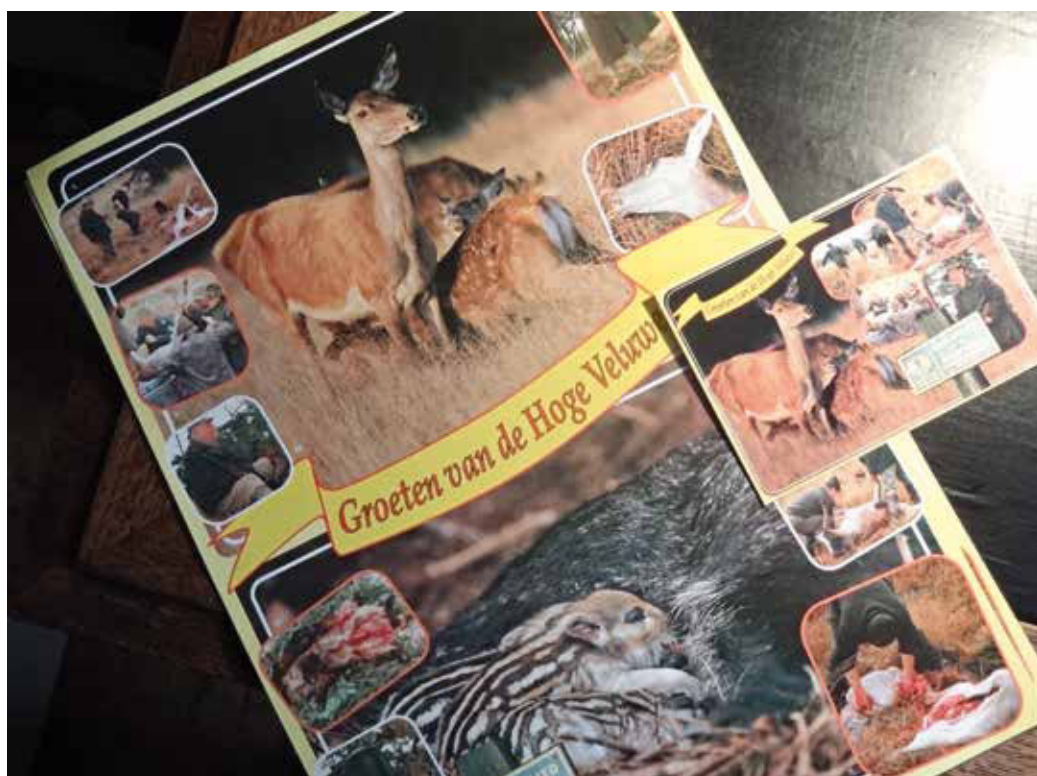
Groeten van de Hoge Veluwe

NIKO KOFFEMAN

Ansichtkaart via Willem van Donkelaar

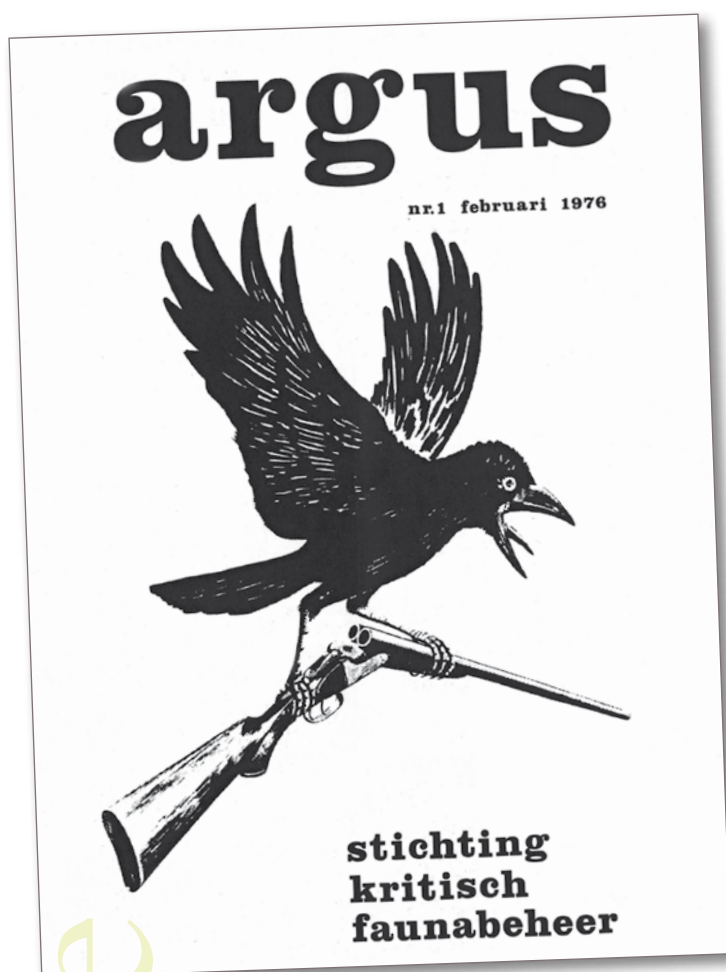
Het Nationale Park De Hoge Veluwe is anders dan de naam doet vermoeden niet als Nationaal Park gestart, maar als het jachtgebied van een rijke familie.

In het begin van de jaren dertig van de vorige eeuw dreigde het toenmalige "landgoed De Hoge Veluwe" geveild te worden. Het bedrijf van Anton en Helene Kröller-Müller, was door de crisis in financiële nood gekomen. Via een hypotheek van de Nederlandse Uitvoer Maatschappij in liquidatie (NUM) werd in 1935 de Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe opgericht. De hypotheekrente drukte zwaar op de begroting van het park. Vanaf het begin waren er tegenstellingen binnen het bestuur over het beleid. Vertegenwoordigers van de rijksoverheid en anderen in het bestuur legden de nadruk op het betalen van de renteverplichtingen en een sluitende begroting. Het dagelijks bestuur wilde meer accent op natuurbeheer en jacht. Uit huur en (jacht)pacht kwam in die tijd ongeveer net zoveel geld binnen

als uit de verkoop van entreebewijzen. Om aandacht te vestigen op het feit dat op De Hoge Veluwe zeer grote aantallen wettelijk beschermde dieren worden geschoten door jagers, deelden actievoerders van De Faunabescherming in 1997 ansichtkaarten uit aan bezoekers van de Hoge Veluwe. De directie van het park was daar niet blij mee, maar het zorgde er wel voor dat bijvoorbeeld proeven met de Riegeljacht (een verkapt vorm van drukjacht) werden stopgezet.

2000 | Kroondomein |

*Exit drijfjacht*Hoogheid,
verlaag u niet langer

Om aandacht te vragen voor de barbaarse drijfjachten op wilde zwijnen in het Kroondomein door leden van de Koninklijke Familie en hun jachtvrienden, werd in het najaar van 2000 een aantal advertenties geplaatst in de Volkskrant.

In een ervan loofden we 10.000 euro uit voor ideeën die konden leiden tot een einde aan deze drijfjachten. In een andere advertentie drukten we een voorbeeldbrief af aan ZKH Willem Alexander met het verzoek aan krantenlezers om een bericht te faxen naar het persoonlijk faxnummer van de kroonprins. Dat faxnummer werd in de advertentie met als kop "Hoogheid, verlaag u niet langer" afgedrukt. Er kwamen vele duizenden faxen binnen ten paleize, en daarmee werd een belangrijke impuls gegeven aan de Hofjagers om eerst te melden dat ze minder gingen jagen, vervolgens dat de drijfjacht eigenlijk niet effectief was, zodat ze er vrijwillig vanaf wilden zien, met als slotakkoord een wettelijk verbod op de drijfjacht op wilde zwijnen.

Argus archief ontsloten

Al enkele jaren geleden is een begin gemaakt met het scannen van oude jaargangen van de Argus, met de bedoeling deze op onze website beschikbaar te maken. Ter gelegenheid van dit jubileum hebben we nu enkele memorabele Argussen, waaronder de allereerste uit 1976, aan de website toegevoegd.
Kijk op faunabescherming.nl/argusarchief

Decorum in duigen

De groots opgezette driedaagse Game Fair op het prachtige landgoed van kasteel Middachten lokte in juni 1991 veel bezoekers uit de wijde omgeving, zelden trokken zoveel terreinwagens richting Rheden.

Uit het hele land kwamen de in stemmig groene loden mantels gestoken jagers compleet met hoed en zwijnenkwast met hun vrouwen en kroost af op het onderonsje. Heerlijk om met zoveel geestverwanten onder een hoedje te kunnen spelen, een warm bad!

Naast de twaalf officiële jachtorganisaties waren er nog tal van aanverwante clubs aanwezig zoals de nestrovers van de Bond van Friese Vogelbeschermingswachten en de Vereniging van Weidevogelbeschermers, valkeniers, hengelaarsvereniging, ministerie van LNV, zweethondenverenigingen, alle jachtgezinden waren vertegenwoordigd. Een illuster gezelschap van mannen, vrouwen en organisaties die de natuur een "warm" hart toedragen.

Uiteraard liet Kritisch Faunabeheer deze gouden kans om in het geweer te komen tegen zo'n natuurvijandige manifestatie niet ongemerkt voorbij gaan.

We huurden een enorme touringcar met chauffeur en bevestigden aan beide zijden jagersgroene houten panelen waarop we hun logo schilderden en de tekst "Help de jagers" bovenaan, eronder in een kleiner lettertype "naar de eeuwige jachtvelden" en daaronder "jacht is lustmoord".

De bus posteerden we zo vroeg mogelijk onderaan de op- en afritten van de snelweg bij Rheden voordat de hele jachtkermis op gang kwam. Niet veel later kwamen de eerste, veelal groene Range Rovers en Jeeps over de snelweg aanrijden. Groot was de herkenning toen daar een bus stond ter verwelkoming met hun vertrouwde jager-

Foto: Fred Hess

slogo en de tekst "help de jagers" de rest konden ze vanaf de weg namelijk niet zien.

Er werd dan ook al vriendelijk naar ons gezwaaid en wij wuifden vriendelijk terug. Zodra ze de afrit rondden stonden ze oog in oog met de rest van de tekst.

De aanvankelijke blijdschap sloeg om in regelrechte woede, raampjes werden opengedraaid, vuisten gebald en de scheldpartijen waren niet van de lucht, alle geveinsde decorum viel in duigen. Er vielen vele sjeke dames uit de koets. "Kloooooozakkken" riep een dame die bijrijder was in een Landrover Defender.

Omdat er ook veel argeloze bezoekers afkwamen op deze groots opgezette manifestatie, in de veronderstelling dat het natuurminnende organisaties betrof, deelden wij op de looproutes pamfletten uit waarin wij onze bezwaren tegen de plezierjacht en de Game Fair uiteenzetten. Om het vele aangeschoten wild te symboliseren, stonden voor de ingang in konijnenpakken gehulde demonstranten met krukken en rood gekleurd verband om de ledematen, met een spandoek waarop stond "de dag na de herenjacht".

Daarnaast cirkelden er op het drukst van de dag twee vliegtuigjes rond boven het landgoed met de tekst 'moordmarkt op Middachten' en 'jacht is lustmoord'.

Het jagersgilde had zich deze dag onder gelijkgestemden duidelijk anders voorgesteld, voor ons was het een memorabel dagje uit.

Vogelvrij

NIKO KOFFEMAN

Kanonnen- vlees

Het wilde zwijn stierf in 1826 in Nederland uit door overbejaging. In opdracht van prins Hendrik, echtgenoot van Koningin Wilhelmina, werden in 1907 wilde zwijnen uit Tsjechië en Mecklenburg uitgezet in Kroondomein Het Loo. Ontsnapte dieren of illegaal uitgezette dieren vormden nieuwe populaties op de Veluwe. Nederland kent twee "officiële" leefgebieden voor het wild zwijn: de Veluwe (ca. 60.000 hectare), waaronder de deelgebieden Nationaal Park De Hoge Veluwe (ca. 6000 hectare), Kroondomein Het Loo en het Nationaal Park Veluwezoom. Het tweede gebied is Nationaal Park De Meinweg in Limburg. In de jaren 70 van de

vorige eeuw besloten Prins Bernhard en Martin Schroder nieuwe zwijnen uit Polen te laten komen om 'vers bloed' te garanderen.

Eigenlijk is de Veluwe sindsdien een grote extensieve zwijnenfokkerij geworden. Overal in "rustgebieden" hangen voederautomaten en alsof dat niet genoeg is worden de zwijnen bijgevoerd met vele duizenden kilo's mais aardappelen en keukenafval buiten de bekende voederplekken waarvan beweerd wordt dat daar alleen lok- en telvoer verstrekt wordt. In werkelijkheid fokken jagers kanonnenvlees.

Buiten de Veluwe zijn zwijnen al helemaal niet welkom, omdat boeren vrezen voor de conditie van hun ruim 12 miljoen tamme varkens. En dus wordt jaarlijks tenminste 60-70% van alle wilde zwijnen geschoten door jagers, waarbij ze al op 1 juli, midden in de draag- en zoogtijd, beginnen met de jacht op pasgeboren biggetjes.

Ook doen ze er alles aan om zoveel mogelijk klachten over de zwijnen in de krant te krijgen, om daarmee te proberen draagvlak te creëren voor herinvoering van de drijfjacht. Het wilde zwijn is wettelijk beschermd, maar in werkelijkheid altijd opgejaagd wild. Omdat de 'zwartwildjagers', dat zijn er ongeveer 600 in Nederland, de meeste niet onbemiddeld, zich de spanning en sensatie van de zwijnenjacht niet willen laten ontnemen.

